

El caso es que tanto usted como el candidato a presidente (*veus*), que su partido...

El senyor president:

Señorías, ruego silencio.

El senyor López Milla:

...presentó en las últimas elecciones autonómicas, prometieron que la reforma de la financiación se haría en esta legislatura, y lo único que han conseguido es que el Gobierno de España se desentienda y le pase la pelota al que venga detrás.

Usted ha fracasado, y renunciando a defender los intereses de los valencianos y las valencianas ni siquiera ha conseguido que Rajoy no le ponga el último en la lista de espera, y eso que usted ha hecho méritos, ha hecho muchos méritos; se ha conformado con adelantos, con anticipos de dinero que La Generalitat tiene asegurados, eso sí, asegurados en la próxima legislatura.

Y por eso le pregunto, señor Fabra: ¿tan seguro está de que no va a volver usted a presidir el Consell? Para esto, para meros anticipos, para meros adelantos, ¿para esto es para lo que decía que usted estaba usted dispuesto a acostarse con Montoro? ¿Para esto necesitaba un *coach*?

Pues, ¿sabe lo que le digo?, que más le habría valido contratar al autor de *Cincuenta sombras de Grey* en vez de fichar al señor Moragues.

Gracias. (*Aplaudiments i veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Honorable... Senyories, per favor.

Senyories, senyories, per favor, pregue silenci.

Señorías, ¡por favor!, a ver si nos imponemos a la carteleira cinematográfica.

Señorías, ¡por favor!

Señorías.

Honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Señor presidente.

Señor López, el modelo de financiación actual –le recuerdo– lo aprobó el gobierno socialista, 2009-2013.

¿Sabe usted, respecto a la financiación media, cuánto ha perdido la Comunidad Valenciana, cuánto ha perdido el gobierno valenciano, cuánto ha perdido la sociedad valenciana por el modelo de financiación que aprobaron ustedes y que el PP votó en contra? 5.628 millones de euros ha perdido la Comunidad Valenciana por el modelo de financiación que ustedes aprobaron (*aplaudiments*), 5.628 millones de euros.

Lo único que tienen que hacer es pedir perdón, pedir perdón a la sociedad valenciana por el quebranto que les ha ocasionado. (*Aplaudiments*) (*Se senten unes veus que diuen: «¡Muy bien!»*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyora Salvador.

La senyora Salvador Rubert:

Senyor Fabra, esta legislatura, avui, ha volgut presentar-se com una cosa nova, com el *cambio*, com quan quasi

tots els que estan ahí seguts estaven en les fotos de la campanya 2007-2008, eixa que l'UDEF diu que el seu partit va pagar més de tres milions d'euros en B al Bigotes.

Ha tingut quatre anys per a adonar-se del forat econòmic que el seu partit ha fet a La Generalitat: excessos; trames corruptes; el seu contracte amb Lavalin, 25 milions vinguen avions o no; les resolucions sense ajut, de les ajudes a la vivenda, no comptabilitzats 37 milions d'euros; 52.000 desnonaments.

Senyor Fabra, conteste vosté: ¿creu que el que és nou és més balafiament, més engany, més pobresa?

Senyor Fabra, conteste vosté: ¿creu que el que és nou, el *cambio*, és qui està, com en esta foto amb el Bigotes, cobrint-li les esquenes?

Conteste, senyor Fabra, perquè la seua cara no és la de satisfacció que tenia en este dia.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyora Salvador. (*Veus*)

Senyories.

Honorable vicepresident, per favor.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyoria, jo no sé si és nou o és vell però el que s'ha demostrat, una vegada més, és que un govern del Partit Popular ha aconseguit en una situació molt complicada revertir la situació, canviar la tendència, vore la llum al final del túnel, millorar l'economia, tindre menys aturats que al principi de la legislatura i és el que anem a continuar fent.

I, una vegada més, vostés sempre parlen de corrupció i tal. ¿Quantes vegades han demanat la dimissió dels imputats d'esta bancada? Moltes, ¡moltes!, és veritat, ¿eh? I ¿quantes vegades han demanat vosté la dimissió dels imputats que tenen en la Diputació Provincial d'Alacant? (*Veus*) O ¿quantes vegades han demanat vostés la dimissió dels senyors Chaves i Griñán? ¡No els he sentit! ¡No els he escoltat ni a vostés ni al senyor Ximo Puig en el Congrés dels Diputats! (*Veus*)

Pot ensenyar moltes fotos però els diré una cosa, els diré una cosa: s'acaba la legislatura, ¿eh?, vostés pregunten valoració, balanç, ¿han fet vostés balanç de la seua oposició?, perquè després de vint anys en l'oposició van a traure el pitjor resultat de tota la seua història.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís.

Té la paraula el senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat.

Sempre he pensat que la política té com a objectiu facilitar la vida de les persones. I la realitat és la que és, no la que vosté mos ha descrit ací, sinó que tenim una situació molt greu. Una situació que afecta les persones, les famílies, sense ocupació, amb pobresa, gravíssima. Per tant, no podem ahí dir... fer autobombo del que hem fet, perquè la situació s'ha degradat moltíssim i la situació social és dura.

I una de les coses que ha tingut a vore amb eixa falta de polítiques públiques per a actuar a favor de les persones ha

estat la seua falta de defensa dels interessos econòmics i socials valencians pel que fa al finançament autonòmic i pel que fa a la inversió pública territorialitzada; en definitiva, diners públics.

¿Per què no ha reclamat, exigit un tracte just, constitucional, igualitari als nostres interessos, als interessos com a valencians?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.

Desde el primer día, señor Morera, hemos estado trabajando para resolver los problemas de los ciudadanos, desde el primer día.

Si ahora —y es el día que corresponde— tenemos que hacer balance de lo que hemos hecho cada uno, también es bueno recuperar las declaraciones que ustedes también han hecho en este hemiciclo.

«Van a ser ustedes rescatados la semana que viene.» Palabras suyas, señor Morera. «No tienen dinero para poder pagar las nóminas ni acometer las obligaciones que ustedes tienen con los ciudadanos.»

Fíjese, ninguna de esas cuestiones, más otras de tipo judicial, se han cumplido. Usted, de nuevo, ha fallado a la verdad en todo aquello que ha supuesto bienestar para los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Veníamos de un modelo de financiación injusto, como bien ha recordado ahora el *conseller* de hacienda. Y no lo hicimos nosotros. Y para modificarlo, hace falta que España crezca y que haya más dinero para poder repartir.

Pero siempre hemos conseguido aquello que posibilitaba el mantener la sociedad del bienestar. Más de veinte mil millones de euros han sido transferidos a la Comunidad Valenciana para esas obligaciones, a través del fondo de liquidez autonómica y del pago a proveedores.

Hemos conseguido el déficit asimétrico para que se sitúe la realidad en las necesidades de cada comunidad autónoma, y lo hemos defendido hasta aquí..., lo hemos defendido desde aquí.

Y además, hemos conseguido que la necesaria reforma del sistema de financiación se afronte por el gobierno en el año que viene. Eso lo hemos conseguido gracias al esfuerzo de todos, porque también ha habido aquí una comisión de expertos para recordar lo que había de necesidad y el déficit estructural que teníamos fruto del sistema de financiación.

Por eso, señor Morera, claro que hemos defendido los intereses de todos los valencianos. Hemos conseguido que se nos den instrumentos para atender nuestras obligaciones, y también en materia de infraestructuras.

La obra más importante que ha puesto en marcha el Gobierno de España ha sido el corredor mediterráneo, y más de 327 millones de euros este año están vinculados a alta velocidad de ese corredor mediterráneo.

Eso es hacer futuro, preocuparse por las personas y creer en la capacidad de la comunidad para salir adelante. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies... moltes gràcies, president.
Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, he intentat trobar un to amable, però el veig a vosté com Mariano Rajoy en el *debate de la nació*n.

I mire, li vaig a contestar amb les seues pròpies paraules, perquè vosté ha perdut el sentit de la realitat. Vosté, quan va estar ací el senyor Montoro, ara al mes de febrer, va dir: «Gracias, ministro, por tus esfuerzos en darnos liquidez cuando no podíamos pagar a nadie.» Això vol dir que estem intervinguts. Vosté ho va reconèixer amb Montoro.

I estem intervinguts perquè, efectivament, patim un infrafinançament i per això tenim esta situació de devaluació social tan important, perquè no tenim els recursos que tenen altres comunitats autònomes.

I vosté, que va dir que anava a centrar el seu esforç en tindre un nou model de finançament, doncs la veritat és que vosté no ha fet res. Ha segut submís. Ho hem dit en moltes ocasions en estes Corts Valencianes, ha estat incapaç de defensar els interessos valencians, perquè els recursos per al finançament són recursos que van a les persones.

Estes Corts, com ha dit vosté molt bé, vam acreditar el deute que té l'estat amb el poble valencià. El vam acreditar en un informe que ens posaren tots d'acord. Però, a partir d'ahí, ¿què ha fet vosté? ¿Què ha reclamat?

En eixe moment, al 2012, parlàvem de 13.000 milions d'euros. Després, dos anys després, estem al voltant de 15.000 milions d'euros. Però després ha dit una cosa encara més preocupant, i és que les inversions de l'estat a casa nostra són meravelloses, són estupendes. ¿Vosté ha perdut el sentit de la realitat!

Si, fins i tot, informes oficials demostren que des del 2002 fins ara la falta d'inversió pública territorialitzada a casa nostra és de -11.000 milions d'euros. Tot això, ¿sap quants diners són? 25.000 milions d'euros, president. Este és el talonet que dia el senyor Rus que ens deuen, si volem complir la Constitució.

I la pregunta que ens hem de fer és: ¿és que els valencians i les valencianes no som iguals que altres ciutadans d'este estat? ¿Hem de resignar-nos sempre a tindre menys inversió i tindre menys finançament? ¿Mos hem de (*inintel·ligible*) ... que un president de La Generalitat siga incapaç de defensar els interessos valencians?

I això, ¿en què es tradueix?, i per això jo demane rigor. En milers i milers de dones i homes parats, en devaluació social, en problemes gravíssims d'atenció i de protecció social, per la seua incapacitat, per la incapacitat de defensar els nostres recursos.

I, per tant, jo li vull preguntar: ¿vosté reconeix estes xifres? Són xifres oficials. No les hem inventades nosaltres. I amb este xifres i amb estos recursos, jo li puc dir el que podríem fer.

Primer que res, rescatar persones, atendre a les persones, que vostés no han fet. ¿Per què vostés mos han empobrit? ¿Per què tenim un nivell de renda inferior a l'espanyol, al 88% de la mitjana espanyola? Des que governa el Partit Popular —al 1995— fins ara ens han empobrit.

Un pla urgent de protecció social, reobrir Radiotelevisió Valenciana. ¿Per què Ceuta i Melilla tenen televisió i nosaltres no? ¿Per què no s'ha fet la xarxa de rodalies, obra pública per a crear ocupació? ¿Per què no han fet polítiques actives d'ocupació? ¿Per què més de cinquanta mil valencians i valencianes han segut privats del seu pis, de la seua vivenda? ¿Per què milers de joves han hagut d'anar-se'n a l'estranger? ¿Per què no hi han hagut polítiques públiques? I, ¿per què vosté no ha estat a l'alçada de les circumstàncies?

¿Reconeix vosté que l'estat ens deu en inversió i en finançament, segons hem acreditat ací en les Corts Valencianes, 25.000 milions d'euros? ¿Sí o no? I com que vosté l'únic que

fa és demanar perdó al ministre, mos han donat un préstec, el FLA, perquè estàvem intervinguts, no teníem un duro. Però no mos han donat allò nostre, els nostres diners. No sé si vosté això ho entén.

Per tant, com que vosté, si el designen de Madrid, estarà en l'oposició, si no l'envien de senador territorial a algun altre lloc, jo li vaig a fer un regal, li vaig a fer un regal. Crec que és important tindre informació. Li vaig a fer el regal d'este senyor, d'este teòric, d'esta persona que ha treballat molt sobre el finançament valencià, que vosté pareix que no l'entén, senyor Vicent Cucarella, està treballant per a l'administració pública, *De la submissió al canvi necessari*.

Jo li puc assegurar que el futur govern de La Generalitat no estarà agenollat davant Madrid, que es farà respectar els interessos valencians, que defensarà els interessos valencians, que exigirà quan els pressupostos generals de l'estat ens discriminem, demanarà tindre un tracte igualitari...

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...i demanarà un nou model de finançament.

És un regal que li vaig a fer perquè se'l mire quan haja d'estar en l'oposició fent costat al futur govern, que sí que defensarà els interessos del poble valencià. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señorías... *(Remors)*

El senyor president:

Senyories, pregue silenci –perdó, senyor president–, pregue silenci, per favor.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Con lo acertado de sus pronósticos hasta ahora, puedo estar muy tranquilo, señor Morera, se lo puedo asegurar. *(Aplaudiments)*

Usted me comparaba con el señor Rajoy. Yo espero que a usted no le pase lo mismo que a su portavoz en el congreso, el cual espero que se pueda recuperar rápidamente. *(Protestes)*

Fíjese...

El senyor president:

Señorías, por favor. Señorías... *(veus)* señorías... señorías.

Señora Mollà, por favor.

Señorías... señorías, ¡ruego silencio, por favor!

El senyor president del Consell:

Les sabe mal que me preocupe por su estado de salud. Bien. Me sabe mal que me preocupe por su estado de salud. *(Remors)*

Fíjese... fíjese... *(remors)*

El senyor president:

¡Ruego silencio, señorías, por favor! *(Veus)* Ruego silencio. Señorías, por favor.

El senyor president del Consell:

Señor Morera, sí que hay que recordar lo que hizo cada uno en su día. Usted hablaba de la usura que el Gobierno de España nos obligaba a pagar por aquellos instrumentos que ofrecía a la Comunidad Valenciana. ¿Se acuerda de aquella usura? Hablaba del 7% o el 8%. Ahora está al 0%, señor Morera, al 0%. Seguro que su hipoteca o la mía no están a ese porcentaje. Bueno, usted la paga también, como la pago yo, aunque luego dicen que no hay que pagar a los bancos.

Pero, fíjese, si no se paga a los bancos, luego, ¿cómo te pueden dejar dinero, señor Morera? Usted nunca lo ha dicho y tampoco nos ha explicado aquí durante todo este tiempo el por qué donde están gobernando pagan a los bancos. No lo ha dicho nunca, porque sabe que hay que pagar, porque si no, nos puede pasar como a Grecia.

Cuando usted habla de que no tenemos que dar el dinero a los bancos o comprometernos a nuestras obligaciones, se está olvidando precisamente de todo lo que es necesario para poder generar confianza.

Pero a usted eso le da completamente igual. Al igual que los compromisos que hemos hecho en inversiones desde el gobierno de La Generalitat: en movilidad, tanto en Castellón, en Alicante, aquí en la provincia de Valencia; también poniendo en marcha el aeropuerto de Castellón, que será un motor de desarrollo y progreso para la provincia en los próximos años. *(Aplaudiments)*

Mire, señor Morera, hemos defendido los intereses de los ciudadanos...

El senyor president:

¡Señorías! ¡Silencio!

El senyor president del Consell:

...y, sobre todo, lo que hemos hecho ha sido garantizar la sociedad del bienestar, por encima de todo, teniendo que tomar decisiones. Ustedes nunca han ayudado a ahorrar nada del coste de la administración. Lo fácil era quedarse detrás de la pancarta. Ahora ya no se ponen camisetas, ahora es solo pancarta.

Pero lo cierto es que la realidad es que solo este gobierno ha sabido sacar a la Comunidad Valenciana de la crisis, priorizar los recursos, garantizar los servicios básicos y apostar por el empleo y la recuperación. Eso es lo que hemos hecho y lo que seguiremos haciendo en el futuro. No tenga usted ninguna duda. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies... moltes gràcies, senyor president.
Per a preguntar sobre la mateixa qüestió, senyor Ponce.

El senyor Ponce Guardiola:

Gràcies, senyor president.

Señor presidente, se acaba de cubrir de gloria con su... con su bromita y acaba de, una vez más, no contestar a la pregunta que le ha hecho nuestro síndico.

Hoy es su última sesión de control en esta legislatura y, seguramente, va a ser la última oportunidad que tenga de mostrar un ápice de respeto a esta cámara en la que reside la

soberanía del pueblo valenciano, contestando a la pregunta que le voy a hacer.

La nula defensa del Partido Popular de los intereses de los valencianos nos ha costado los 25.000 millones de euros que le acaba de detallar nuestro *síndic*, más los 12.500 millones que se justifican en esa publicación *Tierra de saqueo* correspondientes a la corrupción asociada a su partido y su saldo ha sido duplicar la deuda de unos 18.000 a 35.000 millones.

¿Piensa pedir perdón en su nombre, en el de su gobierno y en el de su partido por todo el daño que han hecho a los intereses y a la imagen de esta tierra?

El senyor president:

Gracias, señor Ponce.

El senyor Ponce Guardiola:

¿Piensa pedir perdón?

El senyor president:

Honorable conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Señor presidente.

Señor Ponce.

La Comunidad Valenciana ha incrementado la deuda por debajo de la media de las comunidades autónomas en esta legislatura. De hecho, hemos sido la sexta autonomía que menos ha incrementado la deuda.

Mire usted, se ha incrementado la deuda en la media de las comunidades autónomas un 66,64%; nosotros, un 65,71%. Por cierto, Andalucía, la segunda que más ha incrementado la deuda.

Y le voy a decir lo siguiente, hablamos de presupuesto, de déficit, de deuda, de sistema de financiación. Eso son objetivos intermedios. El objetivo final al cual dirigimos nuestras políticas es que al ciudadano le vaya mejor.

Y aunque les pese, la Comunidad Valenciana está muchísimo mejor. Estamos creciendo al 2,7% y hemos reducido el paro en 98.000 personas durante el 2014 –una de cada cuatro– y tenemos una situación de estabilidad y sostenibilidad financiera, con lo cual estamos muchísimo mejor gracias a este gobierno y al apoyo del Partido Popular. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, *conseller*.

Señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, vosté s'imagina que, en comptes d'a final de mes pagar-li un salari a vosté pel seu treball, li pagaren en un préstec que vosté ha de tornar? Això és el que ha fet vosté amb els diners dels valencians. Ha canviat el que ens pertoca de finançament per préstecs que haurem de tornar.

A que a vosté no li agradaria això? I sap per què vosté ha fet açò? Perquè vosté ha fet una de les traïcions més inútils al poble valencià que se recorden en la nostra història, i és que ha canviat ser president per ser candidat. I a hores d'ara la legislatura s'acaba i vosté, ni és candidat i fa temps que va renunciar a ser president, perquè va renunciar a defensar un sistema de finançament just, unes inversions territorialitzades justes i va deixar de defensar, per exemple, que eixos

12.000 milions dels que parla la comissió d'experts, d'infrafinançament acumulat durant estos anys és deute il·legítim, que no hauriem de pagar a l'estat.

Clar, vosté no sap el que és el deute il·legítim perquè té una ignorància total del dret internacional. (*Veus*)

El senyor president:

Señorías.

La senyora Oltra Jarque:

Però en tot cas, senyor president, vosté, en el que li queda de president, pensa defensar això? Pensa posar-se al costat del nou govern per a defensar els interessos dels valencians?

El senyor president:

Gràcies. Gràcies, senyora Oltra.

Honorable vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies.

Fins l'últim, fins l'última hora d'esta legislatura este govern defensarà els interessos dels valencians. I no parle vosté de traïcions, perquè ací si hi ha traïcions les fan vostés, el seu grup, apropant-se a senyes d'identitat (*aplaudiments*) d'altra comunitat autònoma, per davant de les d'esta comunitat.

Mire, anem a parlar de deute. Per a mi la gran decepció d'esta legislatura, la gran decepció és vore com en els ajuntaments que governa Compromís no s'ha deixat de pagar als bancs; i s'ha agarrat eixos diners i s'han destinat a rescatar persones, no ho he vist; o s'han agarrat eixos diners, que han anat als bancs, i s'han destinat a combatre l'*austericidi*, no ho he vist.

Sembren vostés, senyor Morera, sí, semblen vostés el govern grec, que diu una cosa i quan ha de governar li costa fer-ne una altra ben diferent.

Perquè una cosa és governar, prendre decisions tots els dies amb responsabilitat, amb sentit comú, i una altra cosa és vindre conforme vénen vostés ací, tota la legislatura a fer folklore, a fer el numeret i a dir coses que saben que a la gent els agrada sentir. Però que si governaren, que no governaran, que no governaran...

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident del Consell:

...no ho podrien fer.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Pregunta del *síndic* del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

La veritat és que encara queda un ple. I si el seu grup volguera, senyor Fabra, vosté podria comparéixer ací el 25 de març. Però, atenent els precedents, donem per fet que esta és l'última sessió de control. I per això li pregunte: creu que vosté ha complit els objectius d'aquesta legislatura?